

faktisk sad i Industriministeriet og indgik aftale om, at lukkeloven skulle ophæves. Vi var så langt fremme, at det eneste krav, der blev stillet fra et af partierne, var, at der blev holdt lukket på juleaftensdag, og at der i en vis udstrækning også blev taget hensyn til kirketiden om søndagen.

Da vi gik fra det møde, troede vi, at så var den danske lov om butikstid blevet ophævet. Men desværre tog en af mødedeltagerne hjem til sin valgkreds og måtte dagen efter melde fra. Det var Kristeligt Folkeparti, som ikke turde lægge stemmer til alligevel, og så fortsatte showet omkring den danske lukkelov.

Havde vi på det tidspunkt fået loven ophævet, så havde vi i dag haft et regelsæt i Danmark, som betød, at bortset fra nogle få timer om søndagen i kirketiden og juleaftensdag havde det været tilladt at holde åbent, lige præcis hvornår man ville.

I stedet har vi i de år, der er gået, oplevet den ene farce efter den anden, hvor fuldstændig umulige paragraffer og reguleringer har gjort livet surt for danske butiksindehavere. De er blevet stillet over for krav om betydelige investeringer i ekstra bygningsindretning. De er blevet stillet over for krav om specielle måder at opføre deres varesortiment på, om fravalg af varer, som deres kunder gerne ville have, osv. Alt sammen har man i Folketinget gjort uden hensyn til, at det for de pågældende virksomheder hver gang har betydet ekstra omkostninger uden udsigt til at vide, hvor længe regelsættet gjaldt.

Og så i oktober sidste år fik vi nye regler igen. De regler skal så ændres nu, og jeg kan godt forstå, hvis ganske mange butiksdrevende er i tvivl om, hvor længe den lov, vi nu vedtager, egentlig kommer til at holde. Og ganske mange af dem vil sikkert være meget tilbageholdende med endnu en gang at foretage investeringer i ændret butiksinretning, ændret varesortiment og ændret personalesammensætning i forhold til de åbningstider, der nu bliver.

Og det er synd. Det er synd, at Folketingets måde at agere på i ganske mange år har betydet, at man rundt omkring i butikserhvervene ikke ved, om man tør stole på den lovgivning, der bliver vedtaget.

Det forslag, vi nu om lidt skal have endelig afstemning om, indebærer på en lang række områder nogle liberaliseringer, som vi selvfølgelig hilser velkommen i Fremskridtspartiet. Vi glæder os til, at selv efter et langstrakt møde her

i Folketinget vil det være muligt at gå ud og foretage indkøb, hvis det vel at mærke er på en hverdag. Vi glæder os til, at vi får hele diskussionen om sortimentslister stoppet, for intet har vel været mere til grin end de sortimentslister, som stort set alle vidste alligevel ikke blev overholdt.

Men der er skår i glæden: Regeringen har i et forsøg på at fastholde socialdemokratisk samfundsstyring indføjet en ny bestemmelse. Og mens det tidligere nok var lovens bogstav om kaffefiltre og andet, ja, så vidste vi jo godt, at det var muligt at have den slags varer liggende til særlig gode kunder, så de kunne få dem udleveret, når de havde brug for dem.

Sådan bliver det selvfølgelig ikke med den økonomiske grænse. Der bliver det sådan, at man går ind og måler direkte på virksomhedens omsætning, og i de virksomheder, som overtræder omsætningsgrænserne, får man nu hjemmel til at konfiskere – at konfiskere! – deres omsætning. Det er meget drastisk, når det danske Folketing indfører regler om, at man kan konfiskere, hvad lovlydige borgere, private erhvervsdrivende, egentlig uden at genere nogen som helst retmæssigt er kommet til.

Og derfor, fordi man indfører den nye økonomiske beløbsgrænse, fordi man indfører de skærpede regler i den forbindelse, må vi i Fremskridtspartiet sige, at så kommer vi fra asken og i ilden. Den lukkelov, vi har i dag, er noget bras. Den lukkelov, vi har i dag, ved vi ikke kan holde. Nu får vi en anden lukkelov. Den håber vi ikke kommer til at holde ret længe, og derfor vil vores anbefaling være til store som små butiksindehavere ude omkring: Lad være med at satse på, at den her lukkelov kommer til at holde ret længe! Tilfredsstil de behov, jeres kunder har! Det, det handler om, er, at I udnytter muligheden for handel, fri handel mellem køber og sælger.

Vi håber så også på, at der i løbet af ganske kort tid vil vise sig så mange problemer med at overholde de nye regler, at man indser, at vi allerede i næste folketingssamling kan få ophævet loven fuldstændig. Det vil få Fremskridtspartiets varmeste anbefaling.

Nærværende lovforslag indstiller vi til forkastelse.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er jo interessant nok, når man gennem støjen og larmen hører en hr. Behnke fra talerstolen, for det kommer alligevel ud mellem side-